

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-1 У. 9946/17
19.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Ненада Стојановића, чланова већа, са судским саветником Драганом Ранђеловић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ул. ... бр. ..., коју заступа адвокат Марија Тодоровић из Ниша, Страхињића Бана бб, ПЦ „Амбасадор“, локал 15, поднетој против туженог Сената Универзитета у Нишу, Ниш, Универзитетски трг 2, кога заступа Б.Б., запослена код туженог, ради поништаја одлуке СНУ број 8/16-01-003/17-012 од 29.05.2017. године, уз учешће заинтересованог лица В.В. из ..., Г.Г. у ..., у правној ствари избора у звање, након одржане усмене и јавне расправе од 16.10.2017. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** одлука Сената Универзитета у Нишу, СНУ број 8/16-01-003/17-012 од 29.05.2017. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу, на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган, Сенат Универзитета у Нишу, да тужилји, А.А. из ..., надокнади трошкове управног спора у износу од 35.870,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

III О одлуци из става I диспозитива ове пресуде, обавештава се Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

IV ИЗРИЧЕ СЕ новчана казна од 30.000,00 динара (тридесетхиљададинара), председнику Сената Универзитета у Нишу, Д.Д., коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде, на жиро-рачун Буџета Републике Србије, број 840-1620-21 са позивом на број II-1 У. 9946/17.

Образложење

Оспореном одлуком, донетом у извршењу пресуде Управног суда II-2 У. 4420/16 од 14.02.2017. године, одбијен је приговор тужиље и потврђена је одлука Научно-стручног већа за техничко-технолошке науке Универзитета у Нишу, број 8/20-

01-009/14-006 од 08.12.2014. године, којом се В.В., овде заинтересовано лице, бира у звање доцента за ужу научну област ..., на Г.Г. у

У тужби против оспореног решења и на расправи, преко пуномоћника, тужила оспорава законитост одлуке туженог органа наводећи да исти по други пут није дао јасне и ваљане разлоге за одбијање приговора тужиле, већ је само побројао неправилности на које је тужила указивала, чиме је повредио правила поступка прописана одредбама члана 199. став 2. и члана 235. став 1. Закона о општем управном поступку. Указује да тужени орган не прихвата став Управног суда изнет у пресуди II-2 У. 6065/15 од 03.12.2015. године и у пресуди II-2 У. 4420/16 од 14.02.2017. године, будући да опет доноси исту одлуку. Наиме, наведеним пресудама Суда јасно и недвосмислено је утврђено да је повређен закон на штету тужиле, јер не постоји предлог Изборног већа факултета за избор В.В. у звање доцент. Посебно указује да тужени орган чињеницу да нема предлога факултета за избор наставника по конкурс од 12.12.2013. године, сада објашњава потпуно погрешним тумачењем одредбе члана 12. став 5. Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу, а које тумачење је Суд ценио у претходно вођеном управном спору у пресуди II-2 У. 4420/16 од 14.02.2017. године. Даље указује да је у изборном поступку било више процесних недостатака, да су у састав Комисије за писање извештаја о пријављеним учесницима конкурса именовани професори који су и у претходним конкурсима према њој исказивали необјективност, да се на уштрб осталих услова конкурса превелики значај даје броју радова на SCI листи, да Научно-стручно веће за техничко-технолошке науке Универзитета у Нишу, на седници одржаној 08.12.2014. године није имало предлог за избор у звање доцент за ужу научну област ..., на Г.Г. у Нишу, дат од стране Изборног већа тог факултета, већ да је избор заинтересованог лица предложио ректор Универзитета, чиме је повређена одредба члана 65. став 2. Закона о високом образовању. Предлаже да Суд одлучи у спору пуне јурисдикције на тај начин што ће поништити оспорену одлуку Сената као и одлуку научно-стручног већа број: 8/20-01-009/14-006 од 08.12.2014. године, те поништити конкурс за избор наставника у звање: доцент за ужу научну област ... на Г.Г. у ..., објављен у дневном листу "Народне новине" дана 12.12.2013. године и поступак врати на почетак, да се о донетој одлуци обавести Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, те да Суд обавезе тужени орган да јој надокнади трошкове управног спора и то трошкове таксе за тужбу и одлуку по Закону о судским таксама и трошкове за састав тужбе у износи од 16.500,00 по АТ.

Тужени орган у одговору на тужбу и на расправи преко овлашћеног лица Б.Б., оспорава све наводе тужбе и остаје при разлозима датим у образложењу оспорене одлуке. Наводи да је Сенат поступио у свему, у складу са пресудом Управног суда II-2 У. 4420/16 од 14.02.2017. године те је поново одлучивао о приговору тужиле, при чему је имао у виду примедбе суда из наведене пресуде. Међутим, одлуку је донео сагласно одредбама члана 65. став 2. Закона о високом образовању, којом је јасно прописано да Универзитет врши избор у сва звања. Такође у оспореној одлуци дат је детаљан приказ процедуре и надлежности

одговарајућих стручних органа Г.Г. у Нишу и Универзитета у Нишу, који су спроведени у складу са овлашћењима предвиђеним Правилником о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу. Чланом 12. став 5. наведеног Правилника, прописано је да Изборно веће факултета може да утврди предлог којим се не предлаже ниједан од пријављених учесника конкурса, те да је Изборно веће Г.Г. у ... поступило у складу са том одредбом и није предложило за избор у звање доцент ниједног од пријављених кандидата, о чему је обавестило Научно-стручно веће за техничко технолошке науке. Тужени, надаље детаљно образлаже и наводи разлоге због којих налази да су наводи тужбе неосновани, налазећи да је конкурс за избор наставника у звање доцент за ужу научну област ... на Г.Г. у ..., који је објављен 12.12.2013. године, у свему спроведен законито, у складу са одредбама Закона о високом образовању, Закона о општем управном поступку, Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу чији су саставни део ближи критеријуми за избор у звање наставника, као и другим релевантним општим актима. Додаје да је кључна чињеница за оцену законитости оспорене одлуке, да је на конкурс изабран кандидат који испуњава услове конкурса за избор у звање доцент. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Заинтересовано лице је дало одговор на тужбу, у коме истиче да је у конкретном случају испуњавала све услове конкурса за избор у звање доцент, а да је приликом одлучивања комисија разматрала све остварене резултате пријављених кандидата, што произлази из извештаја комисије. Наводи да нису основани наводи тужбе тужиље, да је Комисија издвојила само један од критеријума неопходних за избор, тј. број радова са SCI листе, будући да је комисија у извештају анализирали све аспекте рада пријављених кандидата а не само објављене радове, њихов број и број поена које носе, што се може проверити увидом у извештај. Такође, истиче да свој посао обавља савесно и да наставу на свим нивоима изводи на највишем нивоу, да је од избора у звање доцент узела учешће у великом броју комисија за оцену и одбрану завршних радова, мастер радова, дипломских радова, магистарских радова и докторских дисертација, да тренутно изводи два мастер рада, а руководила је и израдом дипломских радова. Поред тога, додаје да је у својој области постигла врхунске резултате који су, између осталог, определили чланове Комисије да је предложи за избор у звање доцент, при чему напомиње да је тужиља аплицирала на пет конкурса за избор у звање доцент, те да је на тим конкурсима ниједан од 11 професора 8 са Г.Г., 2 са Факултета техничких наука у Новом Саду и са Електротехничког факултета у Београду, није предложио за избор у звање доцент. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Управни суд је у присуству тужиље и њеног пуномоћника, заинтересованог лица, и овлашћеног лица туженог, одржао усмену, јавну расправу применом одредбе члана 34. став 1, Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), ради разјашњења стања ствари.

Одредбом члана 65. став 2. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, број 76/05...99/14), прописано је да универзитет врши избор у сва звања наставника, на предлог факултета, односно друге високошколске јединице, а академија

струковних студија за наставнике у звању предавача и професора струковних студија, на предлог одговарајуће високошколске јединице академије струковних студија.

Одредбом члана 16. став 1. Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу, (СНУ број 8/16-01-003/08-007 од 31.03.2008. године), прописано је да Научно-стручно веће Универзитета може донети: одлуку о избору наставника у звање доцент, односно ванредни професор, у складу са предлогом Изборног већа факултета, односно позитивно мишљење Сенату Универзитета за избор наставника у звање редовни професор у складу са предлогом Изборног већа факултета (тачка 1), одлуку да се не изабере учесник конкурса по утврђеном предлогу Изборног већа факултета, већ да се изабере други учесник конкурса (тачка 5.).

Тужени орган је оспорену одлуку донео поступајући у извршењу пресуде Управног суда II-2 У. 4420/16 од 14.02.2017. године. Наведеном пресудом Суда туженом је указано да је основан тужиљин навод, да је првостепена одлука донета супротно одредби члана 65. став 2. Закона о високом образовању. Наиме, неспорно је да научно-стручно веће у смислу наведених одредби Статута и Правилника, доноси одлуку о избору наставника у сва звања, осим у звање редовни професор. Међутим, према цитираној одредби члана 16. став 1. наведеног Правилника, која је у сагласности са цитираном одредбом члана 65. став 2. наведеног Закона, Научно-стручно веће Универзитета може донети одлуку о избору наставника у звање доцент, односно ванредни професор, само у складу са предлогом Изборног већа факултета (тачка 1.) или одлуку да се не изабере учесник конкурса, већ други кандидат, у ком случају је опет потребан предлог Изборног већа факултета (тачка 5.). Са наведеног, Суд налази да Научно-стручно веће за техничко-технолошке науке, без предлога Изборног већа факултета није могло да изабере једног од кандидата, чиме је поступио супротно члану 16. став 1. тачка 1. и тачка 5. Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу и члана 65. став 2. Закона о високом образовању, а које повреде правила поступка оспореном одлуком није отклонио тужени орган.

Тужени орган у образложењу оспорене одлуке налази да чињеница да је Закон о високом образовању прописао да Универзитет врши избор у сва звања наставника, на предлог факултета, не значи да стручни органи Универзитета нису независни у доношењу одлука из своје надлежности. Даље, наводи да Научно-стручно веће приликом доношења одлуке мора самостално да процењује све релевантне чињенице и околности, с тим да је предлог који утврђује Изборно веће факултета само један од елемената који се цени према одредби члана 65. став 8. Закона о високом образовању. Имајући у виду изнето, тужени орган оцењује да се зато не може сматрати да је процедура окончана ако Изборно веће факултета није предложило ниједног кандидата за избор у звање наставника, већ то значи да Научно-стручно веће мора да цени ту околност, узимајући у обзир и друге елементе од значаја за одлучивање, а који су прописани Законом о високом образовању. У образложењу оспорене одлуке, тужени орган, даље, понавља разлоге из претходно поништеног решења наводећи да је на седници Научно-стручног већа за техничко-технолошке науке која је одржана 08.12.2014. године, приликом одлучивања у обзир узето да је чланом 19. став 5. Пословника о раду научно-стручних већа Универзитета у Нишу, предвиђено да се

најпре одлучује о предлозима који су дати у материјалу за седницу, а затим о предлозима датим на самој седници. Имајући у виду да Изборно веће Г.Г. у ..., није предложило ниједног учесника конкурса за избор једног наставника у звање доцент за ужу научну област ..., председник Научно-стручног већа је поставио питање да ли има других предлога, да је члан Научно-стручног већа за техничко-технолошке науке, проф. др. Д.Д., предложио да се В.В. изабере у звање доцент. Имајући у виду наведену одредбу Пословника о раду научно-стручних већа Универзитета у Нишу, на гласање је стављен предлог проф. др Д.Д. дат на седници Научно-стручног већа, да се у звање доцента изабере В.В.. Тужени орган налази да је већином гласова Научно-стручног већа, правилно донета одлука број 8720-01-009/14-006 од 08.12.2014. године, о избору В.В. у звање доцент за ужу област ... на Г.Г. у

Имајући у виду наведену пресуду Суда, као и разлоге дате у образложењу оспорене одлуке, Суд налази да је тужени орган, у смислу одредбе члана 70. став 1. Закона о управним споровима, својим активним непоступањем поступио противно примедбама суда у погледу поступка изнетим у пресуди II-2 У. 4420/16 од 14.02.2017. године.

Одлучујући о предлогу тужбе да суд реши управну ствар у спору пуне јурисдикције, суд налази да природа ове управне ствари не пружа поуздан основ за то, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима и да је економичније и целисходније да учињене повреде правила управног поступка надлежни орган управе отклони у поновном поступку одлучивања.

Налазећи да је оспореном одлуком повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, са изнетих разлога, тужбу уважио и поништио оспорену одлуку одлучујући као у ставу I диспозитива пресуде, применом одредби чланова 40. став 2, 42. став 1. и 46. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09).

У извршењу ове пресуде надлежни орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење, придржавајући се примедба Суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом чл. 69. став 2. Закона о управним споровима.

Одлука о трошковима донета је на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1, члана 154. и члана 163. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), које се сходно примењују, у смислу одредбе члана 74. Закона о управним споровима. Управни суд је нашао да је захтев основан, с обзиром да је тужилца у вези са покретањем спора, имала трошкове за састав тужбе од стране адвоката и приступ адвоката на усмену јавну расправу, које је Суд на основу тарифног броја 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12), одредио у износу од 16.500,00 динара и 18.000,00 динара, као и за судске таксе према тарифном броју 28. и 29. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, број 28/94...93/14), за подношење тужбе, у износу од 390,00 динара и одлуку Суда, у износу од 980,00 динара, досуђујући трошкове управног спора у укупном износу од 35.870,00 динара, одлучујући као у ставу II диспозитива пресуде.

Како је тужени орган после поништења управног акта донео управни акт противно примедбама изнетим у пресуди Управног суда II-2 У. 4420/16 од 14.02.2017. године, у смислу одредбе члана 70. став 1. Закона о управним споровима, то је Суд, сагласно одредби члана 70. став 4. истог Закона, одлучио као у ставу III

диспозитива пресуде, и о случају из става 1. истог члана закона известио орган, који сагласно одредбама члана 23. став 1. тачка 7. у вези са чланом 106. став 1. Закона о високом образовању, врши надзор над радом органа.

Одредбом члана 75. став 2. наведеног Закона, прописано је, између осталог, да ће суд руководиоцу органа који није поступио по пресуди, у смислу члана 70. став 1. овог закона, решењем изрећи новчану казну у износу од 30.000,00 до 100.000,00 динара.

Како је тужени орган оспорено решење донео противно схватању Суда, израженом у пресуди II-2 У. 4420/16 од 14.02.2017. године, то су се стекли услови из члана 75. став 2. Закона о управним споровима да се руководиоцу изрекне новчана казна, те је Суд, на основу наведене одредбе Закона, одлучио као у ставу IV диспозитива.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана: 19.10.2017. године, II-1 У. 9946/17

Записничар
Драгана Ранђеловић, с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП